

Sygn. akt I C 1000/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Raciborzu Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Olszewski

Protokolant: sekretarz Krzysztof Pawera

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2016 roku w Raciborzu

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Funduszu (...) z siedzibą w W.

przeciwko: J. B.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej J. B. na rzecz powoda (...) Funduszu (...) z siedzibą w W. kwotę 51.436,94 (pięćdziesiąt jeden tysięcy czterysta trzydzieści sześć i 94/100) złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 09 października 2015 roku do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanej J. B. na rzecz powoda (...) Funduszu (...) z siedzibą w W. kwotę 6.189,00 (sześć tysięcy sto osiemdziesiąt dziewięć) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1000/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 9 października 2015 roku powód (...) Fundusz (...) w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej J. B. (noszącej poprzednio nazwisko K.) kwoty 51.436,94 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu powód podniósł, że nabył od (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej w W., którego poprzednikiem prawnym był (...) Spółka Akcyjna Oddział w Polsce w W., wynikające z zawartych umów bankowych wierzytelności o zapłatę wobec J. B..

Na rozprawie w dniu 23 czerwca 2016 roku pozwana J. B. wniosła o oddalenie powództwa. Pozwana J. B. oświadczyła, że nie kwestionuje długu oraz jego wysokości oraz, że wnosi o oddalenie powództwa ze względu na swoją sytuację majątkową.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 czerwca 2007 roku (...) Spółka Akcyjna Oddział w Polsce w W. zawarli umowę o kredyt na miarę. W dniu 23 maja 2008 roku (...) Spółka Akcyjna Oddział w Polsce w W. zawarli umowę o kredyt bezpieczny i umowę karty kredytowej. Umowa z dnia 01 czerwca 2007 roku o kredyt na miarę została rozwiązana w dniu 28 sierpnia 2009 roku. Umowa z dnia 23 maja 2008 roku o kredyt bezpieczny została rozwiązana w dniu 16 stycznia 2010 roku. Umowa karty kredytowej z dnia 23 maja 2008 roku została rozwiązana w dniu 07 listopada 2009 roku. W oparciu o wskazane

umowy (...) Spółka Akcyjna Oddział w Polsce w W. wystawił w dniu 23 lutego 2010 roku przeciwko J. B. bankowy tytuł egzekucyjny.

Dowody:

- umowy bankowe – k. 57-58, 60-61, 63-64,
- bankowy tytuł egzekucyjny – k. 66,
- zaświadczenia – k. 59, 62, 65,
- w tym również przyznane przez pozwaną.

Następcą prawnym (...) Spółki Akcyjnej Oddziału w Polsce w W. był (...) Bank (...) Spółka Akcyjna W..

Dowody:

- odpis pełny z rejestru przedsiębiorców (...) Spółki Akcyjnej w W. – k. 34-36,
- odpis pełny z rejestru przedsiębiorców (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej w W. – k. 37-50,
- postanowienie Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z dnia 23 września 2011 roku – k. 51,
- decyzja Komisji (...) w W. z dnia 29 sierpnia 2011 roku – k. 52-54,
- w tym również przyznane przez pozwaną.

W dniu 08 października 2014 roku (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w W. jako komandytariusz wniósł aportem do (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej wkład niepieniężny – wymagalne wierzytelności z tytułu udzielonych kredytów i pożyczek, w tym wierzytelność wobec J. B. wynikającą z umów z dnia 01 czerwca 2007 roku i dnia 23 maja 2008 roku.

Dowody:

- zmiana umowy spółki z dnia 08 października 2014 roku – k. 30-33,
- w tym również przyznane przez pozwaną.

Na podstawie umowy o świadczenie w miejsce wykonania z dnia 24 października 2014 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa przeniosła na (...) Funduszu (...) w W. przysługujące (...) Bank (...) Spółce Akcyjnej w W. wierzytelności, które zostały aportem wniesione do (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowej w dniu 08 października 2014 roku, w tym wierzytelności wobec J. B. o zapłatę kwoty 51.436,94 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 09 października 2015 roku do dnia zapłaty, wynikające z umów bankowych z dnia 01 czerwca 2007 roku i 23 maja 2008 roku.

Dowody:

- umowa świadczenia w miejsce wykonania wraz z wyciągiem – k. 29, 20-21,
- wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu – k. 19,
- w tym również przyznane przez pozwaną.

Pismem z dnia 04 listopada 2014 roku (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w W. zawiadomiła J. B. o przeniesieniu wierzytelności z tytułu umów kredytowych na rzecz (...) Funduszu (...) w W..

Dowód:

- pismo z dnia 04 listopada 2014 roku – k. 69.

J. B. mieszkała wraz z pełnoletnim synem, który pracował. J. B. zarabiała 2.900,00 złotych na rękę miesięcznie, z czego miesięcznie komornik zabierał jej połowę wynagrodzenia. Komornik prowadził wobec J. B. egzekucję zobowiązań na rzecz banków. J. B. zaciągała pożyczki w bankach, albowiem jej mąż nie pracował. Kolejne pożyczki J. B. zaciągała na spłatę poprzednich pożyczek, co spowodowało że wpadła w spiralę długu. J. B. pracowała w tym samym miejscu od 28 lat. W chwili zaciągania pożyczek J. B. otrzymywała niższe wynagrodzenie niż w chwili orzekania. Po uregulowaniu opłat J. B. pozostawało na życie około 300,00-400,00 złotych, z której to kwoty wydawała około 150,00 złotych na leki psychiatryczne i na uspokojenie. J. B. chorowała na nerwicę i depresję, nie miała nikogo nie ma na utrzymaniu. W chwili wyrokowania J. B. była zadłużona na kwotę ponad 400.000,00 złotych.

Dowód:

- zeznania pozwanej J. B. – k. 94-95.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Stan faktyczny ustalono na podstawie powołanych powyżej dowodów z dokumentów i zeznań pozwanej J. B.. Podkreślenia wymaga, że sama pozwana J. B. przyznała istnienie dochodzonego pozwem długu oraz jego wysokość. W ocenie Sądu Rejonowego w świetle przedstawionych przez powoda dowodów przyznane przez pozwaną J. B. fakty nie budzą wątpliwości (art. 229 k.p.c.).

Mając na uwadze ustalony w sprawie stan faktyczny Sąd Rejonowy uznał powództwo za uzasadnione w całości. Dochodząc do powyższej konstatacji Sąd Rejonowy kierował się następującym rozumowaniem.

Według art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe (t.j.: Dz.U z 2012 roku, poz. 1376 z późn. zm.) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Zgodnie z art. 509 § 1 i 2 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelności na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania (§ 1). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§2).

Bezspornym w sprawie pozostawało, że pozwana J. B. zalegała wobec powoda (...)Funduszu (...) w W. z zapłatą kwoty 51.436,94 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 09 października 2015 roku do dnia zapłaty, wynikające z zawartych przez pozwaną z (...) Spółką Akcyjną Oddziałem w Polsce w W. umów bankowych z dnia 01 czerwca 2007 roku i 23 maja 2008 roku. Dodatkowo podkreślić należy, że wierzytelność oraz jej wysokość zostały przez powoda udowodnione dołączonymi do pozwu dokumentami.

W ocenie Sądu Rejonowego nie ujawniły się żadne okoliczności, które uzasadniałyby oddalenie powództwa w oparciu o przepis art. 5 k.c. Zgodnie z art. 5 k.c. nie można czynić ze swego prawa użytku, który by był sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współzycia społecznego. Powód występując z niniejszym powództwem nie naruszył art. 5 k.c. Pozwana J. B. zaciągając kredyty konsumpcyjne zdawała sobie sprawę ze swojej sytuacji majątkowej. Pomimo tego zaciągała kolejne zobowiązania, doprowadzając do zadłużenia, które w dniu wyrokowania przekraczało 400.000,00 złotych. Niewątpliwie zadłużenie pozwanej powstało w wyniku jej trudnej sytuacji rodzinnej i majątkowej, jednakże w sprawie nie ujawniły się okoliczności, które prowadziłyby do wniosku, że powód wstępując z powództwem naruszył art. 5 k.c.

Mając na uwadze powyższe Sąd Rejonowy, na podstawie art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe (t.j.: Dz.U z 2012 roku, poz. 1376 z późn. zm.) oraz art. 509 § 1 i 2 k.c., zasądził od pozwanej J. B. na rzecz powódki (...) Funduszu (...) w W. kwotę 51.436,94 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 9 października 2015 roku do dnia zapłaty.

Orzeczenie w przedmiocie zwrotu kosztów procesu uzasadniał art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 109 § 1 i 2 k.p.c. Zgodnie z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, a do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd stawiennictwa strony. W niniejszej sprawie niezbędne koszty procesu powoda wyniosły 6.189,00 złotych, w tym: 2.572,00 zł tytułem opłaty od pozwu, 3.600,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa udzielonego powodowi przez radcę prawnego (§ 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu &t.j.: Dz.U. z 2013 roku, poz. 490 z późn. zm.>) oraz 17,00 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Mając na uwadze powyższe Sąd Rejonowy zasądził od pozwanej J. B. na rzecz powódki (...) Funduszu(...) w W. kwotę 6.189,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1000/15

Zarządzenia:

1. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pozwanej z pouczeniem o apelacji
2. kal. 2 tygodnie.

R., 13.07.2016 r.